

15

Barcelona
Top Attractions:
Castellers
(Human towers)

Human towers

On one of the first days of the main festival in neighbourhoods and villages throughout Catalonia and during other public festivals, the council square seethes and overflows with people. They wait to see the most popular and meaningful display, which, since the early 19th century, has caused a wealth of emotions: the “human towers”. With a specific code, language and conventions, men, women and children of all ages, social classes and physical builds, grouped in *colles*, achieve a perfectly synchronised human geometry to create complex human towers, with different structures and heights. All this with the characteristic rhythm of the music played on the *gralles* (an old kind of pipe) and the small *timbal* drums, to follow the development of the tower, and traditional refreshments.

The origins here go back to Valencian dancing, but building human towers is not exclusive to Catalonia. It has been part of different cultures, throughout history, from northern Africa to India, in Italy, Germany and Eastern Europe. However, this cultural and folkloric demonstration in Catalonia, now more alive than ever, is special because of the highly developed technique of building them and the standardised repertoire. And it is thanks to this character, special and unique in the world, forged as a result of the healthy and honest rivalry between the *colles*, that this Catalan tradition was recognised, in November 2010, as an element of Intangible Cultural Heritage of Humanity, by UNESCO.

En les festes populars i en un dia principal de la festa major, la plaça de la vila de qualsevol poble o barri de Catalunya bull i s'omple de gom a gom per rebre l'espectacle popular més esperat i més sentit de la jornada, que aixeca, des dels inicis del segle XIX, tot tipus de passions: els castellers. Amb el seu propi codi, llenguatge i convencions, homes, dones i nens de totes les edats, classes socials i complexions físiques, agrupats en colles, creen, aconseguint una geometria humana perfectament sincronitzada, complexes torres humanes de diferents estructures i pisos d'altura. Tot, al ritme de la melodia de les gralles i els timbals, que permeten seguir l'evolució de l'actuació, i amb l'avituellament tradicional que els caracteritza.

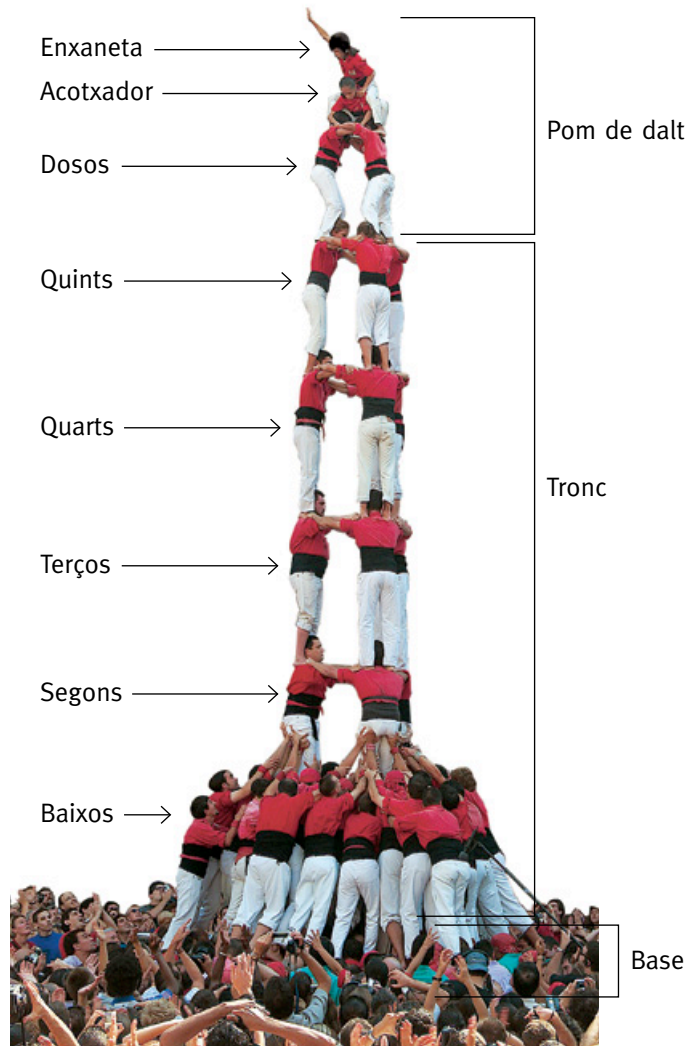
Tot i que la construcció d'aquestes torres humanes no és exclusiva de Catalunya, i ha estat una activitat practicada per diverses cultures al llarg de la història de la humanitat –des del nord de l'Àfrica fins a l'Índia, passant per Itàlia, Alemanya i l'Europa de l'Est–, aquesta manifestació cultural i folklòrica catalana, l'origen de la qual prové del ball de valencians i ara és més viva que mai, se singularitza per un desenvolupament extrem de la tècnica d'aixecar-los i pel repertori fixat. I és gràcies a aquesta personalitat pròpia i única arreu del món, forjada gràcies a la sana i honesta rivalitat entre colles, el que li ha fet merèixer, el novembre de 2010, la inclusió a la llista de Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat per la UNESCO, el màxim reconeixement internacional.

En las fiestas populares y en un día principal de la fiesta mayor, la plaza mayor de cualquier pueblo o barrio de Catalunya hierve y se llena de gente para recibir el espectáculo popular más esperado y más sentido de la jornada que levanta, desde los inicios del siglo XIX, todo tipo de pasiones: los “castellers”. Con su propio código, lenguaje y convenciones, hombres, mujeres y niños de todas las edades, clases sociales y complexiones físicas, agrupados en “colles” (pandillas), crean, consiguiendo una geometría humana perfectamente sincronizada, complejas torres humanas de diferentes estructuras y pisos de altura. Todo, al ritmo de la melodía de las “grallas” (dulzainas) y los timbales, que permiten seguir la evolución de la actuación, y con el avituallamiento tradicional que los caracteriza.

Aunque la construcción de estas torres humanas no es exclusiva de Catalunya, y ha sido una actividad practicada por varias culturas a lo largo de la historia de la humanidad –desde el norte de África hasta la India, pasando por Italia, Alemania y la Europa del Este–, esta manifestación cultural y folklórica catalana, cuyo origen proviene del baile de valencianos y ahora es más viva que nunca, se singulariza por un desarrollo extremo de la técnica de levantarlos y por el repertorio fijado. Y es gracias a esta personalidad propia y única en cualquier parte del mundo, fraguada gracias a la sana y honesta rivalidad entre *colles* (pandillas), lo que le ha hecho merecer, en noviembre de 2010, la inclusión en la lista de Patrimonio Cultural Inmaterial de la Humanidad por la UNESCO, el máximo reconocimiento internacional.

The parts of the castle

- **The *pinya* (or base):** This is the horizontal base and the first storey of the tower. It is made up of a group of the *castellers*, the castle-makers, to give the tower a solid foundation and break any falls which may occur. In the centre of the *pinya* are those who form the ground level of the tower and support the next level.
- **The *tronc*:** This is the main part of the tower from the base to the *pom de dalt*, the crown of the structure. The people at each level link arms and stand on the shoulders of those in the lower level. The levels are numbered, starting with the ground, equivalent to first level, up to the sixth level: *segons*, *terços*, *quarts*, *quints* and the *sisens*.

- **The *pom de dalt*:** Formed by four children, between seven and twelve years old, this is the top three storeys of the tower.
- **The *dosos*:** These are the two children who form the third level down from the top of the tower.
- **The *aixecador*:** This child is the penultimate storey of the tower, and is also known as the *acotxador*, *cassoleta* or *cassola*. He or she uses all fours to climb above the pair of *dosos*, with one foot on each of them, waiting for the *enxaneta* to climb on his or her back.
- **The *enxaneta*:** This child is the top storey of the tower, and raises his or her arm on reaching the peak of the crown. With this gesture, known as the *aleta*, the tower is considered to be complete.

- **La *pinya* (o base):** És la base i el primer pis del castell. Està formada per un grup de castellers que doten el castell d'una base sòlida. Al nucli de la *pinya*, s'hi col·loquen els castellers que formen el peu del castell, per tal d'apuntalar els baixos i de subjectar els membres del segon pis.
- **El *tronc*:** És la part del castell que va des dels baixos fins al pis immediatament inferior al pom de dalt. Els integrants de cada pis s'agafen pels braços i es col·loquen damunt les espatlles dels castellers del pis inferior. Cada pis pren, segons el nivell, un nom: els segons, els terços, els quarts, els quints i els sisens.
- **El *pom de dalt*:** És el conjunt format per quatre nens, que tenen entre set i dotze anys, i que configuren els tres últims pisos del castell.
- **Els *dosos*:** nens que formen l'antepenúltim pis del castell.
- **L'*aixecador*:** és el nen que forma el penúltim pis del castell i és conegut també com a *acotxador*, *cassoleta* o *cassola*. Es col·loca a quatre grapes damunt la parella de *dosos*, amb un peu damunt de cada un d'ells, esperant que l'*enxaneta* arribi a la seva esquena.
- **L'*enxaneta*:** és el nen que forma l'últim pis del castell i el corona. Quan aquest alça el braç, moviment conegut dins del món casteller com *fer l'aleta*, es considera que el castell ha estat carregat.

- **La *piña* (o base):** Es la base y el primer piso del castillo. Está formada por un grupo de "castellers" que dotan el castillo de una base sólida. En el núcleo de la *piña*, se colocan los "castellers" que forman el pie del castillo, para apuntalar los bajos y sujetar a los miembros del segundo piso.
- **El *tronco*:** Es la parte del castillo que va desde los bajos hasta el piso inmediatamente inferior al pomo de arriba. Los integrantes de cada piso se cogen por los brazos y se colocan encima de los hombros de los "castellers" del piso inferior. Cada piso toma, según el nivel, un nombre: los segundos, los tercios, los cuartos, los quintos y los sextos.
- **El *pomo de arriba*:** Es el conjunto formado por cuatro niños, que tienen entre siete y doce años, y que configuran los tres últimos pisos del castillo.
- **Los *doses*:** niños que forman el antepenúltimo piso del castillo.
- **El "*aixecador*" (levantador):** es el niño que forma el penúltimo piso del castillo y es conocido también como "acotxador" (agachador), "cassoleta" (cazoleta) o "casola" (cazuela). Se coloca agachado encima de la pareja de *doses*, con un pie sobre cada uno de ellos, esperando que el "enxaneta" llegue a su espalda.
- **El "*enxaneta*":** es el niño que forma el último piso del castillo y lo corona. Cuando este levanta el brazo, movimiento conocido dentro del mundo "casteller" como *hacer la aleta*, se considera que el castillo ha sido cargado.

Each with its own name

El pilar

La torre o Dos

El Quatre

“Pillar of six”, “two of seven”, “three of nine”... For all those who enter the universe of the castle-makers jargon for the first time, these groups of numbers may be somewhat confusing. Interestingly, the essence which characterises and distinguishes these castle-makers globally is in this mix and game of numbers: in contrast to other human towers and pyramids, each of the structures has its own name. This nomenclature is, basically, the combination of the width of the tower, determined by the number of *castellers* in each storey, and the height of the tower, determined by the number of storeys, including the base and the *pom de dalt*. For example, a *tres de vuit* tower has eight storeys with three *castellers* at each level, and a *pilar de sis* is a column of six levels with just one person at each level.

Pilar de sis, dos de set, tres de nou... Per a tots aquells qui, per primer cop, s'endinsin en l'univers i en l'argot casteller, aquestes conjuncions de números poden resultar més que desconcertants. Curiosament, aquí, en aquest embolic i ball de xifres, es troba l'essència que caracteritza i que distingeix els castellers a nivell mundial. I és que, a diferència d'altres construccions humanes, cadascuna de les estructures rep un nom propi. Aquesta nomenclatura és, bàsicament, el resultat de la combinació de l'amplada del castell, determinada pel nombre de castellers que conformen cada pis, i de l'alçada del mateix, determinada pel nombre de pisos, incloent la pinya i els tres pisos que conformen el pom de dalt. Per exemple, un tres de vuit està format per vuit pisos de tres castellers cadascun, i un pilar de sis, per sis pisos d'un casteller cadascun.

Pilar de seis, dos de siete, tres de nueve... Para todos aquellos que, por primera vez, se adentren en el universo y en el argot “casteller”, estas conjunciones de números pueden resultar más que desconcertantes. Curiosamente, aquí, en este lío y baile de cifras, se encuentra la esencia que caracteriza y que distingue a los “castellers” a nivel mundial. Y es que, a diferencia de otras construcciones humanas, cada una de las estructuras recibe un nombre propio. Esta nomenclatura es, básicamente, el resultado de la combinación de la anchura del castillo, determinada por el número de “castellers” que conforman cada piso, y de la altura del mismo, determinada por el número de pisos, incluyendo la piña y los tres pisos que conforman el pomo de arriba. Por ejemplo, un tres de ocho está formado por ocho pisos de tres “castellers” cada uno, y un pilar de seis, por seis pisos de un “casteller” cada uno.

Melodies and instruments

Most reminiscent of the origins of the *castellers* is the music for dancing on the streets during festivals. And while this may seem a purely ornamental element, it is of vital importance: it marks the rhythm of the process of building and indicates the stage of the tower. The *toc de matinades* is the tune played to start off the day of tower building. The pipe players walk through the streets to waken the *castellers* and all the people with the sound of their music, played on the *gralles*. Those who play this wind instrument, typical of Catalan-speaking areas, known as the Països Catalans, together with those on the *timbals*, the small drums, form the bulk of the group who enliven and lead, with their music, the building of the human towers. To announce the entrance of the group who build the towers, the *colla*, they play the *toc d'entrada*, originally known as the “beat of arrival”. When the groups are ready to build the tower, they play the tune that everybody is waiting to hear: the *toc de castells*, which signals the start of the performance and the various stages of building the tower. The *toc de vermut*, indicates that the performance has been successful and people can start to move away and enjoy some food and drink: it is the beat which signals the end of the display.

La música és la reminiscència més clara del passat dels castellers com a ball festiu de cercavila. I és que, tot i que aquesta sembli un element purament ornamental, té un valor transcendent: marcar el ritme de les actuacions i indicar-ne l'evolució del castell. El toc de matinades dóna el tret de sortida a qualsevol jornada casteller. Els grallers passen pels carrers a despertar tots els castellers i tota la gent del poble amb el so de les gralles. Aquest instrument de vent, típic dels Països Catalans, forma, juntament amb els timbals, el gruix del grup que amenitzarà i conduirà, amb la seva melodia, la construcció d'aquestes torres humanes. Per anunciar l'entrada a l'escenari de la colla, s'empra el toc d'entrada, conegut antigament com a toc d'arribada. Quan el castell està preparat per pujar, s'introdueix la melodia més esperada: el toc de castells, que avisa de l'inici de l'actuació i de les diferents etapes del bastiment del castell. El toc de vermut, melodia que celebra la bona actuació i esdevé un senyal per trencar files, és l'encarregat de posar el punt i final de l'actuació, tot just abans d'anar a dinar.

La música es la reminiscencia más clara del pasado de los “castellers” como baile festivo de pasacalle. Y es que, aunque esta parezca un elemento puramente ornamental, tiene un valor trascendental: marcar el ritmo de las actuaciones e indicar la evolución del castillo. El toque de madrugadas da el pistoletazo de salida a cualquier jornada “castellera”. Los “grallers” (dulzaineros) pasan por las calles a despertar a todos los “castellers” y a toda la gente del pueblo con el sonido de las “grallas” (dulzainas). Este instrumento de viento, típico de los Países Catalanes, forma, junto con los timbales, el grueso del grupo que amenizará y conducirá, con su melodía, la construcción de estas torres humanas. Para anunciar la entrada en el escenario de la “colla” (pandilla), se emplea el toque de entrada, conocido antiguamente como toque de llegada. Cuando el castillo está preparado para subir, se introduce la melodía más esperada: el toque de castillos, que avisa del inicio de la actuación y de las diferentes etapas de la construcción del castillo. El toque de vermut, melodía que celebra la buena actuación y se convierte en una señal para romper filas, es el encargado de poner el punto y final de la actuación, justo antes de ir a comer.

Traditional clothes

The resistance and strength of the materials used for the clothing is, along with the hours and hours of preparation and practice, another of the main allies of all *castellers*. The common denominator is the trousers, made of linen or cotton, always long and white. The shirt, together with the coat-of-arms, normally stamped on the chest, is the main distinctive symbol of each group. The key piece of clothing is, however, the black sash waistband, which is tied on in a careful ritual just as the *colla* enters the square. It fulfils the same function as when always used by those working in the land: protect the lower back. It also serves as anchorage to help those climbing up the trunk of the human tower as it is constructed. To complete this characteristic attire, there is the scarf, traditionally tied to the wrist, and the traditional Catalan espadrilles.

La resistència i la robustesa de les teles i la roba són, a més de les hores i hores de preparació i entrenament, un dels principals aliats de tots els castellers, el denominador comú dels quals són els pantalons, de fil o cotó, sempre llargs i de color blanc. La camisa, juntament amb l'escut que aquesta porta gravat, normalment al pit, conforma el principal símbol distintiu de cada colla. La peça clau de tot vestuari és, no obstant això, la faixa de color negre, que es lliga seguint un curós ritual tot just s'entra a la plaça i que compleix la mateixa funció que l'emprada al camp tota la vida: protegir l'esquena i la zona lumbar, a més de servir d'ancoratge, facilitant l'escalada als castellers que s'enflen. Completen aquest característic abillament el mocador, tradicionalment lligat al canell, i el calçat tradicional, l'espardenya.

La resistencia y la robustez de las telas y la ropa son, además de las horas y horas de preparación y entrenamiento, uno de los principales aliados de todos los "castellers", el denominador común de los cuales son los pantalones, de hilo o algodón, siempre largos y de color blanco. La camisa, junto con el escudo que esta lleva grabado, normalmente en el pecho, conforma el principal símbolo distintivo de cada pandilla. La pieza clave de todo vestuario es, sin embargo, la faja de color negro, que se ata siguiendo un cuidadoso ritual apenas se entra en la plaza y que cumple la misma función que la empleada en el campo toda la vida: proteger la espalda y la zona lumbar, además de servir de anclaje, facilitando la escalada a los "castellers" que se encaraman. Completan este característico atuendo el pañuelo, tradicionalmente atado a la muñeca, y el calzado tradicional, la alpargata.

Most important days in the calendar of the *castellers*

- **23th April:** Saint George's Day, Vilanova i la Geltrú
- **24th June:** Saint John's Day, Plaça del Blat de Valls
- **15th August:** Virgin Mary of August, in La Bisbal del Penedès
- **30th August:** Saint Felix, in Vilafranca del Penedès
- **23th September:** Saint Tecla, in Tarragona
- **24th September:** Virgin Mary, La Mercè, in Barcelona
- **First Sunday in October** in even-numbered years: Castells Competition, in Tarragona
- **21st October** (or the Sunday after the Santa Úrsula fairs): in Santa Úrsula, Valls
- **1st November:** Day of the Castellers of Vilafranca, in Vilafranca del Penedès
- **Third Sunday in November:** Day of the Minyons de Terrassa, in Terrassa

Casteller's families

Today there are around 65 groups on the Catalan map of *castellers*, with the centre and the hard core in towns and villages along the border between Tarragona and Barcelona. More precisely, this is the triangle formed by the villages of Valls, Vilafranca del Penedès and Tarragona. Valls is the breeding ground of these human pyramids and where there are the rival groups of the Colla Vella dels Xiquets de Valls and the Colla Joves. In Vilafranca del Penedès, the number of spectators has reached over 10,000 and the group of *castellers* has travelled abroad to represent the Catalan cultural display on various occasions. And Tarragona is where the only regulated competition, with the towers given points, has been held every two years, since 1932. But the custom has extended throughout Catalonia, gaining strength in places such as Vilanova i la Geltrú, Sabadell, Figueres, Lleida, Terrassa and Barcelona, and has also reached the Catalan-speaking regions in the south of France and the Balearic Islands. Recently, also with the aim of transmitting ideas of solidarity, this popular display has been imported by other continents and countries, such as China and Chile.

Enxaneta's song

By the composer Borja Penalba

Abraçada al cos de l'arbre miro al cel.
Embracing the tree I look to the sky.

El soroll es fa silenci a dintre meu.
The noise creates a silence within me.

Per les mans flueix la saba que em nodreix
Through my hands flows the sap which feeds me

d'una antiga història que ha vençut el temps.
Of an ancient history which has survived time.

Una colla, un sentiment, camina amb mi.
A single group, a single feeling, walk with me.

Un sol cor des de la crossa fins al cim.
A single heart from the crook up to the sky.

Bategant, m'empeny amb força com el vent
Battling, I thrust with force like the wind

I enlairant-me fins els núvols, toco el cel.
And I rise up to the clouds, I touch the sky.

Raise your hand,

Seize the world

Look around

Can you feel the bliss...?

Raise your hand,

Touch the sky

Raise your hand,

We'll be here with you

Som la festa, som un poble en moviment,
We are the festival, we are the people in movement,

Aixequem castells dels somnis de la gent.
We build the castles of dreams of the people.

De la pinya, ferma i forta, neix el tronc,
From the base, solid and strong, the trunk is born,

i enfilada a dalt de l'arbre, no tinc por...
And rising to the top of the tree, I am not afraid...

Prop de 65 colles formen, avui dia, el mapa casteller català, el cor i el nucli dur del qual es troba a la frontera entre les demarcacions de Tarragona i Barcelona. Exactament, en el triangle imaginari format per les localitats de Valls, el bressol d'aquestes piràmides humanes i on rivalitzen la Colla Vella dels Xiquets de Valls amb la Colla Joves; Vilafranca del Penedès, que ha arribat a reunir més de 10.000 espectadors i el grup casteller de la qual ha representat la cultura catalana a l'estranger en nombroses ocasions, i Tarragona, on té lloc, des de 1932 i cada dos anys, l'única competició regulada on els castells són puntuats. El fet casteller, però, s'ha expandit per tot el país, prenent molta força també a localitats com Vilanova i la Geltrú, Sabadell, Figueres, Lleida, Terrassa i Barcelona, entre d'altres, i arribant a la Catalunya Nord (França) i a les Illes Balears. Recentment i amb l'objectiu de transmetre valors de solidaritat, altres continents i països, com la Xina i Xile, han importat aquesta popular pràctica.

Cerca de 65 colles formen, hoy en día, el mapa "casteller" catalán, el corazón y el núcleo duro del cual se encuentra en la frontera entre las demarcaciones de Tarragona y Barcelona. Exactamente, en el triángulo imaginario formado por las localidades de Valls, la cuna de estas pirámides humanas y donde rivalizan la Colla Vella dels Xiquets de Valls con la Colla Joves; Vilafranca del Penedès, que ha llegado a reunir a más de 10.000 espectadores y cuyo grupo "casteller" ha representado la cultura catalana en el extranjero en numerosas ocasiones, y Tarragona, donde se celebra, desde 1932 y cada dos años, la única competición regulada donde los castillos son puntuados. El hecho "casteller", se ha expandido por todo el país, tomando mucha fuerza también en localidades como Vilanova i la Geltrú, Sabadell, Figueres, Lleida, Terrassa y Barcelona, entre otras, y llegando a la Catalunya Norte (Francia) y a las Islas Baleares. Recientemente y con el objetivo de transmitir valores de solidaridad, otros continentes y países, como China y Chile, han importado esta popular práctica.

Castellers. Pl. de Sant Jaume